

EL FILL

DE JON FOSSE

DIRECCIÓ FERRAN UTZET

08/05 — 07/06/26

MONTJUÏC. ESPAI LLIURE

'11' lliure

TEMPORADA 25—26

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DEL DIRECTOR — 5

ENTREVISTA — 6

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA — 8

LLUM DE GUÀRDIA — 9

BIOGRAFIES — 10

FITXA ARTÍSTICA — 16

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 16

SALA DE PREMSA — 17

Ferran Utzet porta a escena l'autor noruec Jon Fosse, Premi Nobel de Literatura 2023. Una obra sobre la família, tensa, bella i subtil, d'un dels grans mestres del teatre contemporani del nord d'Europa, per tancar la temporada a l'Espai Lliure.

© Marta Mas Girones

SINOPSI

Un home i una dona d'edat avançada miren per la finestra. Esperen l'arribada del seu fill, que ha estat fora molt de temps. Cada vegada hi ha menys gent, al poble. Els joves marxen. Tothom marxa. Ja gairebé no hi queda ningú. Quan finalment el fill arriba, res no serà tal com s'ho havien imaginat.

El fill és una obra teatral de l'autor noruec i Premi Nobel de Literatura Jon Fosse que retrata l'impacte que provoca en una parella gran el retorn a casa del seu únic fill després d'una llarga absència. La parella viu en una zona freda i aïllada, gairebé despoblada, on la solitud és profunda i persistent. Tot i això, la retrobada amb el fill no els aporta cap calidesa ni alegria.

En una mena de revers fosc de la paràbola del fill pròdig, l'únic que desencadena aquesta visita inesperada és una tensió insuportable. La comunicació entre pares i fill és gairebé inexistent i es veu encara més enterbolida per la presència de l'únic veí, un home solitari, estrany i alcohòlic que, amb les seves insinuacions, fa trontollar la ja fràgil confiança entre els personatges.

Jon Fosse construeix una faula moral, un terrible poema en moviment que explora la buidor, el silenci i la dificultat de comunicar-se. Perquè els personatges d'*El fill* intenten parlar, però no se'n surten. I com va dir Albert Camus, gairebé tots els mals de la humanitat provenen del fet de no parlar clar.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/el-fill

EN PARAULES DEL DIRECTOR

A principis dels anys dos mil, el panorama teatral català va rebre el formidable impacte del teatre independent argentí. Directors i dramaturgs com Javier Daulte, Rafael Spregelburd o Claudio Tolcachir, fugint de la crisi econòmica que arrasava l'Argentina, van començar a treballar a Catalunya i, amb la seva personalíssima mirada sobre el fet escènic, van impulsar una onada profundament transformadora que va abastar la interpretació, la posada en escena i la dramaturgia, i que és absolutament imprescindible per entendre la forma que té el teatre que es fa i s'escriu avui a Catalunya.

Un dels punts culminants d'aquella època va ser quan, en aquest mateix Espai Lliure on ara es representa *El fill*, s'hi van poder veure els muntatges de Daniel Veronese *Un hombre que se ahoga* i *Espía a una mujer que se mata*. Aquests dos espectacles claustrofòbics i sensacionals amb què Veronese versionava *Les tres germanes* i *L'oncle Vània* em van provocar un impacte profund. No només per la genuïna tècnica dels intèrprets argentins, sinó també per la visceralitat i l'angoixant sensació de perill que l'espectacle extreia d'un univers habitualment contingut i lent com és el d'Anton Txékhov.

Aquest muntatge d'*El fill* els deu molt, a aquells dos espectacles.

L'univers de Jon Fosse està, com el de Txékhov, poblat de silencis i amarat d'una terrible malenconia. Els personatges d'*El fill* s'estimen, però no saben com dir-s'ho. Intenten parlar, però no se'n surten. Eviten conversar dels temes dolorosos, però aquesta estratègia els portarà al desastre. Ja ho va dir Albert Camus: "Gairebé tots els mals de la humanitat provenen del fet de no parlar clar".

En aquesta escenificació, la primera que es fa en un teatre públic de l'obra del premi Nobel de literatura 2023, hem volgut fugir de la lentitud i l'estranyesa amb què sovint imaginem aquests entorns on regna la incomunicació. Hem apostat per la versemblança i per un ritme escènic alt que, sense renunciar als silencis que caracteritzen l'obra de Fosse, penso que fa encara més desoladora la trista realitat familiar i social que descriu l'autor noruec.

Aquesta obra posa en escena el diàleg teatral entre Catalunya i l'Argentina de manera literal. Sebastián Mogordoy, intèrpret habitual del teatre off de Buenos Aires, es troba a l'escenari de l'Espai Lliure amb la Mercè Pons, el Jordi Figueras i el Guillem Balart, formidables representants del que podríem anomenar l'escola catalana d'interpretació. Acompanyar la seva sensacional trobada ha estat un luxe i un plaer indescriptible.

Espero que gaudiu del fruit d'aquest treball.

Ferran Utzet

ENTREVISTA A FERRAN UTZET

Com t'arriba aquest text i què et decideix portar-lo a escena?

Vaig tenir curiositat per conèixer aquest autor abans que guanyés el Premi Nobel, però quan ja era molt conegut en l'àmbit teatral europeu. Em vaig llegir diverses obres seves i aquesta és la que més em va interessar perquè era la que entenia millor. Tot sovint Fosse juga amb una certa ambigüïtat en la relació entre els personatges: qui són, on estan... hi ha una estranyesa i, en canvi, aquesta obra em va semblar molt clara. Personalment em criden més l'atenció les obres que no tenen ambigüïtat.

Hem vist poc Fosse a Catalunya?

Crec que l'obra de Jon Fosse s'ha representat poc a Catalunya. És curiós perquè autors similars com Harold Pinter, Samuel Beckett o Lluïsa Cunillé —per no anar fora de les nostres fronteres—, sí que es representen amb regularitat. Se n'han fet muntatges, com el de Carlota Subirós al Teatre Malic o els de la Sala Beckett i el Teatre Akadèmia, però sempre ha estat en sales de les que abans en dèiem “alternatives”. En tot cas, sí que és la primera producció de Fosse que es fa en un teatre públic. Penso que està bé perquè és un dels autors europeus més reconeguts i, després de Henrik Ibsen, l'autor noruec amb més èxit del món. I Ibsen, en canvi, no parem de representar-lo. A més crec que té alguna cosa que connecta molt bé amb l'imaginari català.

El muntatge gira al voltant de la manca de comunicació dins d'una família. Quin és el punt de partida i què t'interessava explorar?

El fill parteix d'una situació molt habitual a les obres de Jon Fosse, que és el d'una persona mirant per la finestra. Aquí, concretament, el que tenim és una parella gran que està mirant per la finestra i el que entenem és que estan esperant la tornada del seu fill, que fa uns mesos que va marxar de casa molt enfadat i del qual amb prou feina en saben res. Cada dia miren per la finestra confiant que arribi el fill i l'obra descriu aquesta arribada que, infelïçment, no serà alegre i festiva, sinó que estarà molt contaminada per la dificultat de comunicació

dels membres de la família: s'estimen, però no saben dir-s'ho, no saben mostrar-se l'afecte. I bé, la situació es va complicant progressivament amb la presència d'un veí molt tafaner.

L'acció se situa en un entorn molt concret. On i en quina època s'ubica la història?

Està ambientada en una petita comunitat a l'oest de Noruega, a prop d'un fiord, que és on Jon Fosse ubica la majoria de les seves obres, tant novel·les com de teatre. I temporalment, el text no ho especifica, però hem decidit ambientar l'obra a principi dels anys 80, perquè ens va semblar que tenia cert caràcter autobiogràfic i era interessant ubicar-la en el moment en què l'autor tindria 25 anys. Així no ens havíem d'inventar cap època. Tenim la sensació que l'obra evoca una mica la seva joventut.

Com heu construït l'atmosfera?

Les obres de Fosse són com les de Samuel Beckett, una mena de partitures molt precises on es descriu molt clarament el tempo del text, les pauses, els silencis, les mirades i que, a més, estan amarades d'una poètica molt especial i molt difícil de descriure, però que té a veure amb una certa sensació d'abandonament. Una sensació que els personatges no només parlen, sinó que expliquen el que pensen. Ahlora ens ha semblat que en aquesta obra era molt interessant afegir-hi una sensació de perill constant, perquè el fill que arriba a casa ho fa envoltat de misteri i jugar amb aquesta sensació de perill era teatralment efectiu.

En aquest sentit, quin pes hi juga l'espai escènic?

L'espai escènic és, sens dubte, una de les apostes fortes d'aquest muntatge. En primer lloc, perquè recupera la disposició a quatre bandes per l'Espai Lliure; una disposició que s'havia fet servir molt, que ara fa uns anys que no vèiem i que fa brillar especialment aquesta sala tan acollidora i agradable. A més, penso que és important destacar que el disseny de l'escenografia que hem fet, reforça d'una manera directa la imatge recurrent de Fosse d'una persona que està mirant per la finestra.

Ens va semblar que partir d'aquesta idea era molt important en aquest text i, justament per no tancar la lectura d'aquest espai i que canviï massa l'obra segons la grada en la qual estàs situat, vam construir una paret amb una finestra a dalt d'un giratori que va donant voltes.

Llavors, el punt de vista dels espectadors va oscil·lant constantment, es mou durant tota l'obra. Una part de l'obra la veurà com si estigués a dins de la casa —claustrofòbica, opressiva, tensa—, i l'altra meitat la veurà com si estigués fora de la casa —en aquest paisatge nevat, fred, fosc, inhòspit de la Noruega rural. Aquest dinamisme és molt interessant perquè provoca una experiència teatral molt singular.

La veritat és que la feina de Sebastià Brosa, l'escenògraf, és extraordinària. Ha quedat un espai escènic molt poderós.

Parla'ns del repartiment.

És una autèntica passada i, a més a més, té un punt metateatral perquè hi ha, d'una banda, tres actors catalans que són la Mercè Pons, el Jordi Figueras i el Guillem Balart, que són els pares i el fill. I després tenim un actor argentí que representa el paper del veí, que és el Sebas Mogordoy, que és justament el foraster. Ens va

semblar interessant anar a buscar un perfil actoral que gairebé respon a una altra escola interpretativa. El Sebas està format a l'escola argentina i, realment, es produeix un contrast escènic entre la tècnica catalana —que és més aviat sòbria, continguda i, quan és necessari, explosiva— i l'energia argentina —més expansiva, de treballar més el joc i la improvisació. És molt bonic veure com xoquen les dues tècniques i realment és un plaer veure'ls actuar junts.

Creus que *El fill* és oportuna a dia d'avui?

Penso que és una obra oportuna perquè parla dels perills i les conseqüències de la incomunicació, en aquest cas en l'àmbit familiar, però és extrapolable. En una època en què les pantalles ens estan aïllant cada vegada més, em sembla molt pertinent abordar el risc de la dificultat per parlar els uns amb els altres. Estem perdent la capacitat de conversa, i aquest progressiu aïllament social és un dels motius que justifiquen, penso, el retorn dels feixismes i l'auge de la ultradreta. La conversa és el remei que tenim per sobreviure junts. Si no, estem perduts.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

[Seguint la pista a Jon Fosse](#)
de Bernat Puigtobella
Article a *Núvol* (2023)

[El dramaturg i prosista noruec Jon Fosse guanya el Premi Nobel de Literatura 2023](#)
Peça al TN de *3Cat* (2023)

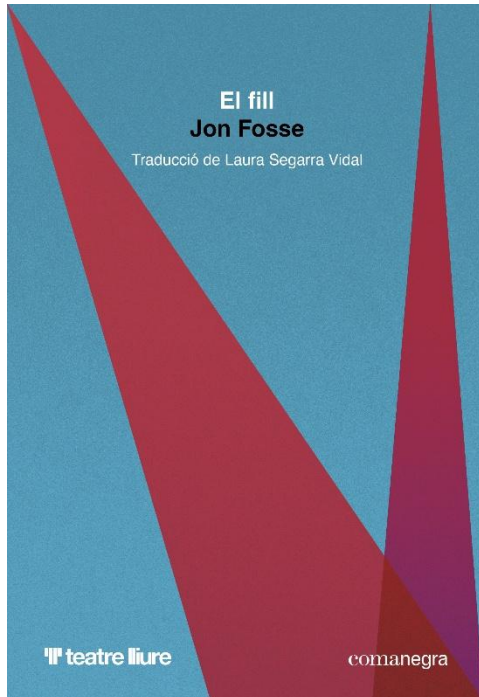
[Novel·les que puguen a l'escenari: recomanacions de teatre per a aquest Sant Jordi 2026](#)
de Marta Vives Masdeu
Article a *3Cat* (2026)

[Jon Fosse, Nobel de Literatura i gran dramaturg dels conflictes existencials](#)
Entrevista a la *Cadena SER* (2026)

LLUM DE GUÀRDIA

Continuem ampliem la col·lecció de textos teatrals **Llum de guàrdia**, que vam iniciar la temporada passada en coedició amb Comanegra. La iniciativa, a més de ser una aposta ferma per la promoció de la lectura teatral, vol enfortir els vasos comunicants entre les arts escèniques i l'edició i fomentar el creuament de públics.

El fill, de Jon Fosse

Una parella d'edat avançada mira per la finestra. Esperen l'arribada del fill, que ha estat fora molt de temps. Cada vegada hi ha menys gent, al poble. Els joves se'n van. Tothom se'n va. Ja gairebé no hi queda ningú. Finalment el fill arriba, però res no serà com s'ho havien imaginat. L'autor noruec Jon Fosse, Premi Nobel de Literatura 2023, signa aquesta peça tensa, bella i subtil sobre la família. Un relat senzill i cru amb l'austeritat de llenguatge i d'acció dramàtica, marca de l'autor.

PREUS DELS LLIBRES

format paper - de 12,5 € a 18 €

format electrònic - de 7,99 € a 9,99 €

A LA VENDA

a les llibreries

per internet

a la taquilla del teatre

FOSSE I EL SEU TEATRE

Xerrada sobre *Fosse i el seu teatre* i un avançament de les publicacions *El fill* i *Soc el vent*, editades per Comanegra en el marc de **Llum de guàrdia** i **Dramaticles** (coedició amb l'Institut del Teatre).

Amb: **Bernat Puigtobella**, expert en Jon Fosse; **Ferran Utzet**, director d'*El fill* i llibreter de Jàssera; **Marc Rosich**, director de les publicacions de l'Institut del Teatre de Barcelona.

12/05, a les 19.30 h, Llibreria teatral Jàssera ([Carrer de les Sitges, 8, Ciutat Vella, 08001 Barcelona](#))

TÍTOLS PUBLICATS

L'herència, de Matthew López

Prosopopeya, de Pablo Macho Otero

Fantàstic Ramon, de Clàudia Cedó

Cor dels amants, de Tiago Rodrigues

La brama del cérvol, de Joan Yago

Manifest Mangione, de Carol López

All! La misèria ens farà feliços, de Gabriel Calderón

El barquer, de Jez Butterworth

Una festa a Roma, de Marc Artigau i Queralt

L'autora, d'Ella Hickson

© Tom A. Kolstad

BIOGRAFIA

AUTOR

Jon Fosse

Jon Fosse viu a Noruega i Àustria, nascut el 29 de setembre de 1959 a Hausgesund (Noruega) és considerat un dels autors més importants del nostre temps. La seva obra ha estat traduïda a quaranta idiomes i les seves peces teatrals han estat representades en unes 1000 produccions diferents al llarg del món. Ha guanyat un gran nombre de premis. La publicació de *Septologia* s'edita en quatre toms: *L'altre nom I* (volum I), *L'altre nom II* (volum II), *Jo és un altre* (volum III-V) i *Un nou nom* (volum VI-VII), que va quedar finalista a l'International Booker Prize 2022.

Ha rebut in comptables premis internacionals i noruecs. Va debutar com a escriptor el 1983 amb la novel·la *Raudt, svart* i des de llavors ha escrit més de 55 obres entre teatre, novel·la, poesia i assaig. *Trilogia*, editada a De Conatus, és una de les seves novel·les més emblemàtiques.

El 2007 va ser nomenat cavaller de la Ordre nacional del Mèrit de França i ostenta el lloc 83 en la llista de genis vius de The Daily Telegraph. Potser això testimonia la seva peculiar personalitat.

El 5 d'octubre de 2023 va obtenir el premi Nobel de Literatura. Fosse és quelcom més que un autor d'èxit; les seves obres són difícils de catalogar i l'experiència de la seva lectura és única.

Font: De Conatus Editorial

© Font: Alba Lajarín

BIOGRAFIA

DIRECTOR

Ferran Utzet

Ferran Utzet (Barcelona, 1977). Entre els darrers espectacles que ha dirigit destaquen *La nostra ciutat*, de Thornton Wilder, estrenat al Teatre Lliure el 2023 i nominada als premis Butaca en les categories de millor espectacle i millor direcció; *Esperant Godot*, de Samuel Beckett, estrenat a la Sala Beckett el 2019 en el marc del 30 aniversari de la sala i de l'autor; *El silenci dels telers*, d'Anna Maria Ricart, estrenat al Teatre Kursaal de Manresa el 2019 i que va fer més de cent representacions arreu del territori, o *Sopa de pollastre amb ordi*, d'Arnold Wesker, pel qual va rebre el premi Butaca al millor espectacle del 2018.

Ha impartit cursos i tallers a l'Institut del Teatre, a l'Estudi Laura Jou, al Col·legi del Teatre i a la Sala Beckett, entre d'altres. També ha treballat més de deu anys com a formador teatral en l'àmbit del teatre universitari, fundant i dirigint el grup de teatre de l'escola de disseny Elisava.

Com a actor, es va formar a La Casona amb Fernando Griffell i en diversos tallers i workshops amb mestres com Christophe Marchand, Christian Atanasiu, Lilo Baur, Alex Navarro o Sergei Ostrenko. Després d'un breu pas per l'Institut del Teatre en els estudis de Direcció i Dramatúrgia (que no va completar), va començar la seva carrera professional dirigint *Novecento*, d'Alessandro Baricco, un espectacle de Teatre Portàtil que es va representar en més de cinquanta pisos, terrats i patis de Catalunya, Andalusia i Itàlia. Abans de tot això, havia estudiat Matemàtiques.

© Font: Marta Mas Girones

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Guillem Balart

Graduat en interpretació per l'Institut del Teatre. Format a l'Escola d'Arts i Oficis de Vic, ha completat la seva formació amb cursos de teatre musical, dansa i poesia. Alguns dels muntatges teatrals en què ha participat han estat *Els Watson*, de Laura Wade i direcció de Josep Maria Mestres (2024); *La nostra ciutat*, de Thornton Wilder i direcció de Ferran Utzet (2023); *Assedegats*, de Wajdi Mouawad i direcció d'Oriol Broggi; *Jerusalem*, de Jez Butterworth i direcció de Julio Manrique (2019); *Adossats*, de Ramon Madaula i direcció de Jordi Casanovas (Teatre Romea, 2018-2019); *Lena Woyzeck*, de Jordi Casanovas i direcció de Xicu Masó (2017); *Diari d'una milicià*, de Jaume Miró i direcció de Toni Galmés (La Seca / Espai Brossa, 2016); *Ricard de 3r*, de Gerard Guix i direcció de Montse Rodríguez (2016), i *Litoral*, de Wajdi Mouawad i direcció d'Oriol Broggi (Teatre Romea, 2013).

També ha participat a *La guerra no té rostre de dona*, a partir de textos d'Svetlana Aleksíevitx i direcció d'Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya, 2020); *Carrer Robadors*, dirigida per Julio Manrique amb nominació als Premis Max a millor actor (Teatre Romea, 2021); *Hamlet Aribau*, dirigida per Oriol Broggi (Cinema Aribau, 2021) i *Romeu i Julieta*, dirigida per David Selvas (Teatre Poliorama, 2022), paper pel qual va guanyar el premi a Millor actor de repartiment als Premis de la Crítica. Per aquestes tres darreres produccions també va rebre el Premi Butaca a millor actor revelació.

Més recentment ha integrat el repartiment d'*El dia del Watusi* (Teatre Lliure, 2024 i 2025), de Francisco Casavella i adaptació i direcció d'Iván Morales, que li va valdre el Premi de la Crítica 2024 al millor actor de repartiment.

© Font: Teatre Lliure

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Jordi Figueras

El 1966 es llicencia en interpretació a l'Institut del Teatre de Terrassa. La seva carrera professional s'inicia l'any 1988 amb *Els dos bessons venecians* de Carlo Goldoni, i des d'aleshores ha visitat més de cinquanta autors.

Ha treballat amb Carrillo, Belbel, Roda, Monterde, Climent, Reixach, Bieito, Simó, Castells, Peyró, Madico, Cereza, Basora, Pimenta, Simón, Girabal, Górriz, Broggi, Rotenstein, Plà, Sauerteig, Vilà, Carrió, Albertí, Cunillé, Casanovas, Albet, Borràs, Canal, Cruz, Gázquez, Miró, Casares, Artigau, Gil, Utzet, Arqué, Fullana. Els seus últims treballs en teatre han sigut *El quadern daurat*, dirigida per Carlota Subirós; *Fàtima*, dirigida per Jordi Prat i Coll; *Enecus*, dirigida per Enric Llorç; *La triada contra el diàleg*, dirigida per Joan Fullana; *Reis del Món*, dirigida per Jose Martret; i *El Mestre i Margarita* i *Retorn a Haifa*, dirigides totes dues per Àlex Rigola.

En televisió, recentment ha treballat a *Vida perfecta 2*, dirigida per Leticia Dolera; *CUCUT*, dirigida per Fernando Trullols i Laura Jou i *Això no és Suècia*, dirigida per Aina Clotet i Mar Coll. I en cinema, *13 dies d'octubre*, dirigida per Carlos Marques-Marcet; *La vida sense la Sara Amat*, dirigida per Laura Jou i *Quico Sabaté, sense destí*, dirigida per Silvia Quer.

© Font: Cristian Ingлизe

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Sebastián Mogordoy

Sebastián Mogordoy és actor, director i docent teatral amb més de vint-i-cinc anys de trajectòria al teatre, al cinema i a la televisió a l'Argentina. Es va formar principalment a Sportivo Teatral, sota la direcció de Ricardo Bartís, amb qui va treballar en muntatges com *La màquina idiota* i *La llebre i la tortuga*, entre d'altres, on va consolidar un llenguatge teatral centrat en l'actuació com a esdeveniment físic i poètic. La seva formació es completa amb estudis al costat de Raúl Serrano, Julio Chávez, Mauricio Kartún i Javier Daulte. En el seu recorregut teatral ha treballat també sota la direcció de Daniel Veronese a *L'inspector*, presentat a la Sala Martín Coronado del Teatro San Martín.

Recentment, a Espanya, ha format part d'*Euforia y Desazón*, dirigida per Sergio Boris, al costat de la companyia El Eje, estrenada a Girona en el marc del Festival Temporada Alta i després presentada a Barcelona en la programació de la Sala Beckett i a Madrid, als Teatres del Canal.

El seu treball audiovisual inclou participacions als llargmetratges: *La corazonada*, *El robo del siglo* (Netflix) y *Metegol*, entre moltes altres participacions en sèries i pel·lícules. Recentment va formar part de l'elenc del film *El profesor*, protagonitzat per Javier Gutiérrez (Netflix).

Ha estat reconegut amb el Premi Teatre del Món a Millor Actor.

© Font: Sílvia Poch

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Mercè Pons

Debuta al Teatre Romea l'any 1987. En teatre ha treballat sota les ordres de directors com Josep Maria Flotats (*Tot assajant Dom Joan*), Mario Gas (*Otel·lo*, *Martes de Carnaval*), Rosa Maria Sardà (*Crede in un sol ODI*), Lluís Pasqual (*Witt*), Konrad Zschiedrich (*El Tartuf*, *L'Hort de Cirerers*), Ariel Garcia Valdés (*La serventa amorosa*), Joan Ollé (*La Plaça del Diamant*), Josep Maria Mestres (*Un marit ideal*, *Mort d'un comediant*), John Strasberg (*Una luna para los desdichados*), Ramón Simó (*Ball de titelles*), George Lavaudant (*Panorama des del Pont*), Oriol Broggi (*El rei Lear*, *La bona persona de Sezuan*), Jordi Casanovas (*Immunitat*, *Allà lluny hi ha una caseta*) i Ferran Utzet (*La nostra ciutat*), entre d'altres.

En cinema ha intervingut en nombrosos llargmetratges dels que podem destacar *Rateta, rateta* (Francesc Bellmunt), *Actrius* (Ventura Pons), *El Passatger clandestí* (Agustí Villaronga), *Blasco Ibáñez* (Luis García Berlanga), *Darrere la porta* (Pere Solés), *La millor opció* (Óscar Pérez) i *El Metralla* (Jordi Roigé).

També ha treballat en sèries per a la televisió com *Segunda temporada* (Miguel Ángel Blanca i Berta Piéto), *La Mesías* (Los Javis), *Quicu el progre* (Ricard Reguant i Eduard Cortés), *Abuela de verano* (Joaquim Oristrell), *Compañeros* (Antena3), *Sé quién eres* (Pau Freixas), *Cuéntame como pasó* (Óscar Aibar), *El cor de la ciutat*, *Ventdelplà* o *Zoo* (TVC).

Ha obtingut reconeixements com el Premi de la crítica de Barcelona a la millor actriu revelació de teatre, Premi Arlequí al Professional de la Federació de grups amateurs, Premi Butaca de Cinema, Premi Ciutat de Barcelona de Cinematografia, Premio Ojo crítico de cine de RNE i Premi a la millor actriu al Festival Cinespaña de Toulouse.

FITXA ARTÍSTICA

DE

Jon Fosse

DIRECCIÓ

Ferran Utzet

INTÈRPRETS

Guillem Balart *el fill*

Jordi Figueras *el pare*

Sebastián Mogordoy *el veí*

Mercè Pons *la mare*

VEU EN OFF

Joel Valverde

TRADUCCIÓ DEL NYNORSK

Laura Segarra Vidal

ESCENOGRAFIA

Sebastià Brosa

VESTUARI

Giulia Grumi

IL·LUMINACIÓ

Pep Barcons

ESPAI SONOR

Guillem Rodríguez

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Clara Moraleda

AJUDANTA D'ESCENOGRAFIA EN PRÀCTIQUES

Arlet Arànega

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA

Fusteria Aguado SL i Pablo Paz

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

08/05 — 07/06/26

HORARI

De dimecres a divendres a les 19.30 h

El dissabte a les 17.30 h i a les 20.00 h

El diumenge a les 18.30 h

DURADA

1 h

LLOC

Montjuïc. Espai Lliure

IDIOMA

En català

PREU

De 12 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

29/05 audiodescripció i sobretítols adaptats

FUNCIÓ PRÈVIA

07/05 Exhaurida

COL·LOQUI

14/05 moderat per Queco Novell

XERRADA FOSSE I EL SEU TEATRE

12/05, a les 19.30 h, a la llibreria teatral

Jàssera de Barcelona

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

<https://www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-el-fill>

CONTACTE PREMSA

Clàudia Blasquiz / Núria Cañamares

664 862 518 / 664 862 611

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb el finançament de

membre de

amb la col·laboració de

amb el suport de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

convenis de col·laboració amb

